

نگرشی بر وضعیت حال و آینده اصلاح نژاد دام در ایران

محمود وطن خواه*

دانشیار بخش علوم دامی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی شهرکرد

دانشیار بخش علوم دامی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی، صندوق پستی ۴۱۵.

چکیده

کشور ایران با داشتن ۱۱۸ میلیون واحد دامی یکی از کشورهای غنی از حیث تنوع دامی می‌باشد. به منظور استفاده از این تنوع در داخل و بین نژادها، برنامه‌های اصلاحی مجازی به تفکیک دام‌های مختلف به منظور شناسائی، حفظ و اصلاح نژاد طی سالیان گذشته اجرا شده است. نتایج ارزیابی این برنامه‌ها نشان می‌دهد که اگرچه ظرفیت ژنتیکی اغلب نژادها مورد شناسائی قرار گرفته است، ولی میزان پیشرفت ژنتیکی حاصل شده در حد رضایت بخشی نبوده و بخصوص در مورد گوسفند و بز، انتقال بهبودی حاصله به گله‌های مردمی نیز انجام نشده است. بنظر می‌رسد به منظور کارآمد کردن برنامه‌های اصلاح نژاد دام در آینده بایستی در جهت تدوین سیاست‌های کلان بخش دامپروری کشور، تدوین برنامه‌های اصلاح نژاد ملی به تفکیک نوع دام و سیستم پرورشی، اجرای کامل برنامه‌های ملی و ارزیابی آن‌ها اقدام نمود.

واژگان کلیدی: اصلاح نژاد دام، روند ژنتیکی، ایران

وضعیت پرورش دام در ایران

کشور ایران با داشتن ۱۱۸ میلیون واحد دامی یکی از کشورهای غنی از حیث تعداد و تنوع دامی محسوب می‌شود. گوسفند و بز بیش از ۷۱ میلیون واحد دامی (۶۰/۳۹ درصد) و گاو حدود ۴۳ میلیون واحد دامی (۳۶/۲۸ درصد) را بخود اختصاص می‌دهند. تعداد بهره‌برداران بخش دام و طیور کشور ۲۲۳۳ هزار نفر می‌باشند که ۹۴/۸۱ درصد آنان (۲۲۱۲ هزار نفر) در زیر بخش دام فعالیت دارند و سالیانه بیش از ۹۳۳ هزار تن گوشت قرمز و ۱۰ میلیون تن شیر تولید می‌نمایند. گاو نژاد هلشتاین با جمعیت یک میلیون رأسی خود ۲۲/۴۰ درصد از کل واحد دامی گاو و گوساله و ۸/۱۳ درصد از کل واحد دامی کشور را داراست که عمدتاً به صورت صنعتی پرورش یافته و سالانه با تولید ۷۲ هزار تن گوشت قرمز و ۳۲۷۶ هزار تن شیر به ترتیب ۷/۷۰ و ۳۱/۹۸ درصد از کل تولیدات این محصولات در کشور را بخود اختصاص می‌دهد (۱). بر این اساس عمدۀ جمعیت دامی کشور تحت سیستم‌های غیر صنعتی (روستایی، مزرعه‌ای و عشاپری) پرورش داده می‌شوند که از جمله ویژگی‌های مهم حاکم بر پرورش دام در این سیستم‌های تولیدی، بی‌سواندی و کم‌سواندی گله‌داران، کوچک بودن اندازه گله‌ها و عدم اتصال ژنتیکی بین گله‌ها در مورد گوسفند و بز، تنوع بسیار زیاد در نوع دام و نحوه مدیریت و پرورش، وابسته بودن به پوشش گیاهی مراع و شرایط اقلیمی، سخت و پرهزینه بودن رکوردهای (شجره و صفات)، نوسانات بسیار زیاد در قیمت نهاده‌ها و تولیدات و نداشتن تشکل‌های صنفی (انجمان‌های نژادی، تعاؤنی‌ها و اتحادیه‌ها) می‌باشند.

وضعیت اصلاح نژاد دام در کشور

در چند دهه گذشته برای شناسائی، حفظ و اصلاح گاوهای بومی تعداد ۱۱ ایستگاه در کشور راه اندازی شد که در حال حاضر تعداد ۳ ایستگاه فعال و مابقی غیر فعال هستند. به منظور جلوگیری از تلاقي های بی‌رویه پروژه آمیخته‌گری بین گاوهای بومی و